Poznań, dnia 20 listopada 1947 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 30

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

351

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 28 października 1947 r.

w przedmiocie utworzenia nowej gromady pod nazwą Graboszewo w pow. żnińskim.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) wyłącza się w powiecie żnińskim z gromady Żarczyn, położonej w gminie Żarczyn, obszar dworski Graboszewo i tworzy się z niego samodzielną gromadę pod nazwą „Graboszewo" w tejże gminie.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

352

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 21 października 1947 r.

w przedmiocie utworzenia nowej gromady „Polesie Wysokie" z części gromady Sarbia w gminie wiejskiej Mieścisko, pow. wągrowieckiego.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) wyłącza się w pow. wągrowieckim z gromady Sarbia, położonej w gminie wiejskiej Mieścisko, osiedle „Podlesie Wysokie" i część osiedla „Podlaski Wysokie" o łącznym obszarze 612,44,51 ha i tworzy się z nich samodzielną gromadę pod nazwą „Podlesie Wysokie" w tejże gminie.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

353

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. RAWICKIEGO

z dnia 21 października 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie Szkoły Rolniczej w Łaszczynie, gm. Rawicz, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych choróб zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) oraz zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2—III—1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Szkoły Rolniczej w Łaszczynie.

W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody Grom. Łaszczyn.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza wet. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne

pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się całą gminę Rawicz i m. Sarnowa.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świn".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń przez ten okręg;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez pow. lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Frączek Piotr.

354

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 20 października 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Łężcach i w Chrzypsku Wielkim na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozp. Min. Roln. z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Roln. i Ref. Roln. z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody ob. ob. Kokosińskiego Franciszka, Ptak Łucji, Jeżewskiego Jana, Mamot Cecylii, Gzyla Stanisława, Śródeckiego Andrzeja, Mamota Marcina, Nowaka Jana i Gelerta Stanisława w Łężcach oraz Sobczak i Pelagii w Chrzypsku Wielkim. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązuje zarządzenie ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam: gromadę Chrzypsko Wielkie bez wybudowań i gromadę Łężce bez wybudowań.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego, należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynaryjnego i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby, przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń, zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, my-

dło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające, (tj. 1% rotwór sody żrącej.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię), celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie w innych zaś miejscach okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w Kraju. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używanie knurów do pokrycia cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu. Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i listach przewozowych, przeładowywania lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się w szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęt i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gminę Chrzypsko Wielkie.

§ 12

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargu na świnie znajdujące się przynajmniej do 3-ch miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Po drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenia tablicy z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska.
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają być zastosowane przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

355

ZARZADZENIE STAROSTY POW. SKWIERZYŃSKIEGO

z dnia 25 października 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie obyw. Rozmarynowicza Tadeusza w Przytocznej na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda obyw. Rozmarynowicza Tadeusza zamieszkałego w Przytoczni. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrodę Zarządu Państw. Nieruchomości Ziemskich Zespół Przytoczna, majątek Przytoczna, to znaczy obiekt majątku z przyległymi zabudowaniami majątku na drodze wiodącej z majątku do szosy z włączeniem zagrody Świątkowskiego Bronisława.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winni oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie.

W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla

przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarże okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie. W innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) w tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywania lub skierowywania ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie pozostałe zagrody gromady Przytoczna.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami; przewożenia na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywane

tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiat. lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Zb. Generowicz,
Wicestarosta.

356

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. WSCHOWSKIEGO

z dnia 27 października 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do obyw. Buszkiewicza, zam. we wsi Zamysłów, gm. Wschowa-Południe, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda obyw. Buszkiewicza, ze wsi Zamysłów, w zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą gromadę Zamysłów.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osobom, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia do chlewu lub pomieszczenia świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające: 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór krezoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach osobnych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiat. lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyn śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju uprzedniemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rol-

nictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuje się:

1. odbywania targów i przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczanie ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używanie knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie i tp. — w zamknięciu.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez · obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innych zagród (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego.
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statków winny być opatrzone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz świń, przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego stacji kolejowej lub przystani wodnej do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i tp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wciela się miejscowość: wieś Zamysłów.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie Rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Gieremek.

357

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIAT. WRZESIŃSKIEGO

z dnia 15 października 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodach należących do: Szuby Stanisława w Węgierkach, Wojciechowskiego Maksymiliana w Gozdowie, Koczorowskiej Florentyny w Bierzglinie — gminy Września Południe, Haremskiego Ignacego w Pałczynie, gm. Miłosław i Trawińskiego Marcina z Gulczewka, gm. Września-Północ, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dn. 22. 8. 27 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), oraz zarządzenia Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r., Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrody zapowietrzone pomorem świń stanowią zagrody: Szuby Stanisława w Węgierkach, Woiciechowskiego Maksymiliana w Gozdowie, Koczorowskiej Florentyny w Bierzglinie, gminy Września-Południe, Haremskiego Ignacego w Pałczynie, gm. Miłosław i Trawińskiego Marcina z Gulczewka, gm. Września-Północ. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody w Węgierkach, Gozdowie, Bierzglinie, gm. Września-Południe, Pałczynie, gm. Miłosław i Gulczewku, gm. Września-Północ.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono uprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej, sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnie napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam cały powiat Września.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń, z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzenie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiat. lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiat. lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Kołodziejczyk.

358

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. SULĘCIŃSKIEGO

z dnia 16 października 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie ob. Preczewskiego Władysława w Ownicach, gm. Słońsk, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 161) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz 360) jak

również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda ob. Preczewskiego Władysława. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wsi Ownice.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem psiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające, (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd Gminy natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa. Zwłoki te winny być przechowane aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyn śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza wet. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Min. Roln. z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczanie ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach oraz
4. używanie knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innej stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczel-

nych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty, przedmioty, używane do załadowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okreg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromady Słońsk i Lubomierzyce.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pedzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywanie się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuje umieszczenie tablic z wyraźnym napisem „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzeta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg czterech tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) M. Szczęsny.

359

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 28 października 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie Obywatela Dolaty Stanisława w Orchowie — Gmina Gębice tut. powiatu oraz w zagr. Ob. Bundy Józefa w Siedlimowie gm. Strzelno Południe — na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzecych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349 do 345 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) — jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 4/62 z dnia 16 kwietnia 1945 r. zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń — stanowi zagroda Obyw. Dolaty Stanisława w Orchowie — Gmina Gebice oraz Ob. Bundy Józefa w Siedlimowie, gm. Strzelce Południe. W zagrodach tych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

U wejścia jak również i u wyjścia do zapowietrzonej zagrody należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okreg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie pozostałe zagrody gromady Orchowo i Siedlimowo.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń do świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego wzbroniony jest osobom postronnym za wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynaryjnego i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ubranie, obuwie i ręce. W tym celu u wyjścia z chlewni lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny być przygotowane: woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5 % wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić, wynosić zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z obowiązującymi przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych właściwą władzę Gminną o padnięciu takich świń. Zarząd Gminny, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa Powiatowego, powiadomi jednocześnie właściwa przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni padlin aż do chwili przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego — ubój może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego — wówczas mięso zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) — należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. handlu domokrążnego świniami;
2. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego — należy psy trzymać na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego pozwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego — jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu może się odbywać tylko po uprzednim moim zezwoleniu i to tylko celem natychmiastowego uboju.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego — jak również wypędzanie świń na wspólne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową — uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam następujące gromady: Gałczynek, Rękawczynek, Myślątkowo i Siedluchnę — wszystkie z gromady Gębice, oraz gromady Berlinek, Nożyczyn, Wola Kożuszkowa, Wójcin.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń pieszo, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu zagrożonego i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu;
3. wypędzenia świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem

jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. — Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji przez przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII-go postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzpltej Polskiej.

Starosta Powiatowy:
(—) Wł. Szumlakowski.

360

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 20 października 1947 r.

w sprawie wścieklizny psów.

W związku z urzędowym stwierdzeniem wścieklizny psów u psa Obyw. Rogalskiego Leopolda w Czarnkowie, ul. Gdańska Nr 58, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dn. 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam miasto Czarnków i całą gminę Czarnków.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub w zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność ugryzienia. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie, wynoszenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i inwalidzkich, o ile psy te są wyprowadzane (wywożone, wynoszone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania lub śledzenia przestępców, względnie prowadzenia inwalidów.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku pogryzienia przez psa lub kota, należy natychmiast zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Post. M. O. lub w Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) — karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jednej z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Szczerbal.

361

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 27 września 1947 r.

o zwalczaniu zgnilca amerykańskiego.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca złośliwego (zgnilec amerykański) w Gorzyniu, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwal-

czaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 24. 9. 1946 r. o włączeniu zgnilca amerykańskiego do chorób podlegających obwiązkowi zgłaszania i o zwalczaniu tej choroby (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem amerykańskim stanowi Gospodarstwo Rolne Uniwersytetu Poznańskiego w Gorzyniu. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

§ 2.

Przy wejściu do pasieki w zagrodzie zapowietrzonej należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza zgnilca amerykańskiego". Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3.

Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzenia się zarazy: plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić, miód przegotować, a wosk przetopić. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne predmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających te zabiegi, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza wet.

§ 4.

Wyprowadzanie z pasieki pni pszczelich, ich części, rojów, pszczół, czerwia, woszczyny, odpadków plastrów, używanych uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedawanego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego jest wzbronione.

§ 5.

Wprowadzanie do zapowietrzonej pasieki obcych pni pszczelich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich do innych pni pszczelich jest wzbronione.

§ 6.

Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7.

W miejscowościach Gorzyń, Wielowieś, Międzychód i Kolno, zakazuję:

a) wpyrowadzenia bez mego zezwolenia pni pszczelich i pszczół,

b) urządzenia wystaw z pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak

362

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. KONIŃSKIEGO

z dnia 1 kwietnia 1947 r.

w sprawie godzin handlu na terenie miasta i powiatu konińskiego.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38/28, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych, sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57/28, poz. 545) oraz zmienionego i uzupełnionego ustawą z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23/29, poz. 236) — rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85/29, poz. 633) — dekretem Prezydenta R. P. z dnia 10 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90/35, poz. 575) oraz po porozumieniu się z inspektorem Pracy X Okręgu w Poznaniu, Izbą Przemysłowo Handlową w Poznaniu, Izbą Rzemieślniczą w Poznaniu, Powiatową Radą Narodową i Zrzeszeniami Gospodarczymi zarządzam godziny handlu i godzin otwarcia przedsiębiorstw przemysłowych i zakładów pracy obowiązujące na terenie pow. konińskiego:

1. Dla wszystkich sklepów spożywczych nie później jak od godz. 8-ej do 18-ej.

   W soboty i dni przedświąteczne sklepy spożywcze mogą być otwarte do godz. 19-ej.

2. Sklepy mleczarskie (mleczarnie), rzeźnickie i sklepy sprzedaży pieczywa mogą być otwarte już przed godz 6-tą, nie później jednak, jak o godz. 7-ej.

   Sklepy mleczarskie w niedziele i święta winny być otwarte nie później jak o godz. 7-ej do 10-ej.

3. Dla wszystkich kwiaciarni od godz. 8-ej do 18-ej, w niedziele i święta od 8-ej do 11-ej.

4. Kioski, budki, stragany (stoiska) z owocami, owocarnie, sklepy ze słodyczami mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia:

   w okresie zimowym: od godz. 8-ej do 21-ej, nie później jednak jak do 22-ej;
   w okresie letnim: od godz. 8-ej do 21-ej, nie później jednak jak do 23-ej.

5. Dla wszystkich sklepów i zakładów pracy nie ujętych w §§ 1 do 4 od godz. 8-ej do 18-ej.

   Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne winny być zamknięte

najpóźniej od godz. 19-ej, a w dni przedświąteczne o godz. 21-ej.

Zakłady fotograficzne winny być zamknięte o godz. 19-ej, w sobotę i dni przedświąteczne o godz. 21-ej.

6. Dla wszystkich restauracyj, kawiarń, jadłodajń wydających śniadania: od godz. 8-ej.
7. Dla pozostałych restauracyj, kawiarń, jadłodajń i innych zakładów gastronomicznych najpóźniej od gdz. 12-ej.
8. Wymienione przedsiębiorstwa pod § 6 i 7 mogą być zamknięte nie wcześniej jak o godz. 20-ej, nie później jednak jak o godz. 23-ej, lokale rozrywkowe, dancingowe itp. muszą być zamknięte najpóźniej o godz. 1-ej.
9. Dla targowisk: okres letni od godz. 7-ej do 16-ej,
okres zimowy od godz. 8-ej do 13-ej.
10. Stołówki fabryczne i firmowe w godzinach ustalonych przez zakłady pracy.
11. Hurtownie, sklepy hurtowe, centrale itp. przedsiębiorstwa wg ustalonych godzin przez kierownictwa tych przedsiębiorstw.
12. Przedsiębiorstwa związane z zakładami pracy, mogą dostosować godziny handlu i otwarcia do godzin pracy zakładu za zezwoleniem Starosty Powiatowego.
13. Na wsiach i osiedlach wiejskich: w okresach wielkich prac, t. j. zasiewów, sianokosów, żniw, kopania ziemniaków itp. zezwalam na otwarcie sklepów tak długo, jak tego wymaga interes ludności pracującej w polach. Wyjątek stanowią przedsiębiorstwa gastronomiczne;
w niedzielę i święta (za wyjątkiem pierwszych dni świąt głównych i narodowych) mogą być otwarte sklepy w godzinach zwyczajowo przyjętych, jednak tak, by w niczym nie naruszyć porządku nabożeństw względnie ich w jakikolwiek sposób zakłócić.
14. W wigilię Bożego Narodzenia oraz w Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godz. 18-ej. W czasie 6-ciu dni poprzedzających wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę, na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu, godziny handlu mogą być przedłużone z zachowaniem postanowień ustawodawstwa ochrony pracy w dni powszednie o dwie godziny, nie dłużej jednak jak do godz. 21. W przypadającą w tym okresie niedzielę dozwolone jest wykonanie handlu od godz. 13-ej do godz. 18-ej.
15. W poszczególnych przedsiębiorstwach i zakładach pracy (w szczególności przedsiębiorstwa wymienione w § 10, 11 i 12) winny być na widocznym miejscu wewnątrz i na zewnątrz wywieszki z godzinami otwarcia względnie czynności zakładu, dotyczące tylko danego przedsiębiorstwa względnie zakładu pracy.
16. Przerwy obiadowe: na całym terenie powiatu ustalam od godz. 13-ej do 15-ej, jednak z tym, że nie są one obowiązkowe i zależą wyłącznie od uznania właściciela przedsiębiorstwa. We wszystkich wypadkach postanowienia § 18 nie mogą być w niczem naruszone.
17. Okres zimowy trwa od 1 października do 31 marca,
okres letni trwa od 1 kwietnia do 30 września.
18. Przepisy ustaw w zakresie ochrony pracy pracowników nie mogą być w niczym naruszone, jak również nie mogą być w niczym naruszone przepisy ustawowe co do ograniczenia sprzedaży i podaży niektórych artykułów żywnościowych (artykułów pierwszej potrzeby).
19. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Winni nie stosowania się do powyższego zarządzenia zostaną pociągnięci do odpowiedzialności na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 2. 3. 1928 r. o godzinach handlu (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) i art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

Starosta Powiatowy.

363

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 3 lutego 1947 r.

w sprawie godzin handlu na terenie miasta i powiatu kępińskiego.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz 545) oraz zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236), rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) i dekretem Prezydenta R. P. z dnia 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) w porozumieniu z Inspektorem Pracy 58 Obwodu w Ostrowie Wlkp.

zarządzam

dla miasta i powiatu kępińskiego następujące godziny otwierania i zamykania sklepów, przedsiębiorstw gastronomicznych oraz wszystkich innych miejsc i zakładów zawodowej sprzedaży:

I. W dni powszednie:

a) dla wszystkich sklepów handlowych jak np. tekstylnych, obuwia itp. od godz. 8—18-ej;

b) dla wszystkich sklepów spożywczych i rzeźnickich od godz. 8—18,30;

c) dla miejsc zawodowej sprzedaży pieczywa od godz. 7—18,30;

d) dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 7—13-ej;

e) dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomicznych jak: restauracje, kawiarnie, piwiarnie itp. od godz. 7,30—23-ej bez przerwy obiadowej;

f) dla kiosków i miejsc sprzedaży gazet od godz. 7—21-szej;

g) dla zakładów fryzjerskich od godz. 8—18-ej, a w soboty i dni przedświąteczne od 8—19-ej;

h) dla zakładów fotograficznych od godz. 8—18.

II. W niedziele i dni świąteczne:

a) dla miejsc sprzedaży mleka od godz. 7—10;

b) dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomicznych jak: restauracje, kawiarnie, piwiarnie, jadłodajnie itp. jak w dni powszednie;

c) dla kiosków i miejsc sprzedaży gazet od godz. 9—21-ej;

d) dla zakładów fotograficznych od 10—16-tej;

e) w ostatnią niedzielę przed Bożym Narodzeniem i w Niedzielę Palmową dla wszystkich sklepów handlowych, wymienionych w pkt I lit. a i b od godz. 13—18-ej.

Wszystkie inne zakłady nie wymienione wyżej, winny być w niedzielę i dni świąteczne bezwzględnie zamknięte.

Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają niniejszym zarządzeniem w niczem naruszone, tak samo przepisy ustawowe ograniczające sprzedaż i podaż pewnych artykułów spożywczych.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną w myśl art. 16 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000 zł i karze aresztu do 6 tygodni, albo jednej z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. 4. 1947 r.

Starosta Powiatowy
(—) Scholl.

364

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 24 października 1947 r.

w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów na terenie powiatu Międzychodzkiego.

Na podstawie §§ 1 i 4 rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 18 marca 1931 r., w sprawie tępienia szczurów i myszy (Pozn. Dz. Woj. Nr 16/31, poz. 276) wobec stwierdzonego rozmnażania się tych szkodników zarządza się ogólne tępienie szczurów środkiem „Ratoxon" trucizną na szczury w dniach:

od 24 do 27 listopada 1947 r.

według następujących postanowień:

1. Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, niewyłączając obiektów państwowych, samorządowych, gminnych i wojskowych oraz szpitali, magazyny żywnościowe, sklepy spożywcze, hotele, restauracje, piekarnie, rzeźnictwa, młyny, garbarnie i inne zakłady przemysłowe.
2. Tępienie szczurów należy dokonywać tylko za pomocą dozwolonego preparatu pod nazwą „Ratoxon" w proszku ściśle według znajdującego się przepisu.
3. Trutkę „Ratoxon" zakupić należy za opłatą 67 zł w drogeriach i aptekach oznaczonych odpowiednimi plakatami w oknach wystawowych. Jedna torebka trutki wystarczy przeciętnie na jeden mniejszy dom — 2 do 3 torebki na większy dom czynszowy. W zakładach przemysłowych, mleczarniach, restauracjach, piekarniach, gospodarstwach rolnych większych, rzeźniach, halach targowych, składach skór itp. oraz obiektach o znacznym zaszczurzeniu należy wyłożyć większą ilość trutki.
4. W mieście Międzychodzie i Sierakowie właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są nabyć trutkę w drogeriach i aptekach, które prowadzą rejestr sprzedaży trutek i wystawiać będą dowód zakupu, który kupujący winni przechować i okazać przy kontroli. Zarządy gminne zobowiązane są zakupić w drogerii Poznańskiej w Międzychodzie ul. 17 Stycznia 67, ilość trutek na podstawie spisu nieruchomości w danej gminie i rozprowadzić pomiędzy właścicieli wzgl. zawiadowców nieruchomości.
5. Przed przystąpieniem do tępienia — właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są doprowadzić do stanu należytej czystości a przede wszystkim usuwać wszystkie odpadki i śmieci, zanieczyszczające posesję, by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie normalnego pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domów, podwórz, zabudowań gospodarskich, ogrodów, niezabudowanych placów itp. winno być przeprowadzone 5 dni przed terminem odszczurzania.
6. W dniu wyłożenia trutki i w następnych 3 dniach należy zamknąć psy i koty, by nie płoszyły szczurów.
7. Padłe szczury należy usunąć koniecznie lecz dopiero 3 dni po terminie odszczurzania i zakopać w głębokości conajmniej 75 cm.

8. Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom, ale także ochronę majątku obywateli apeluję więc do mieszkańców powiatu, aby dla akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą szczurów.
9. Kontrole nad wykonaniem niniejszego zarządzenia przeprowadzą organa policyjne i specjalnie wydelegowani funkcjonariusze.
10. Winni niestosowania się ulegają po myśli § 5 wyżej wymienionego rozporządzenia grzywnie, która w razie niemożności ściągnięcia, zastąpi odpowiednia kara aresztu. Nadto wyłożenie trutki nastąpi na koszt opornego zgodnie z przepisami o postępowaniu przymusowym w administracji z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 35/28, poz. 342.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

365

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 23 października 1947 r.

w sprawie pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w gromadzie Ryżyn, gm. Chrzypsko Wielkie, uchylam niniejszym moje zarządzenie z dnia 23 sierpnia 1947 r. wydane po stwierdzeniu tej zarazy i ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 26 września 1947 r. Nr 26, poz. 279.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

366

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 22 października 1947 r.

w sprawie uchylenia zarządzeń odnośnie pomoru świń.

Na podstawie § 368 rozp. Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozp. Prez. R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, uznaję pomór świń w zagrodach:

Państwowego Gimnazjum i Liceum w Czarnkowie,

Księdzyny Marii w grom. Sarbia Wybud., gm. Czarnków,

Kotasy Jana z grom. Prusinowo, gm. Lubasz, za wygasły i zarządzenia ochronne z dnia 23 września 1947 r. uchylam.

Starosta Powiatowy:
(—) F. Szczerbal.

367

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. GOSTYŃSKIEGO

z dnia 20 października 1947 r.

w sprawie pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w maj. Karolewo, Koszkowo i Jeżewo, gminy Borek, uchylam zarządzenie moje z dnia 9 czerwca 1947 r. i z dnia 8 lipca 1947 r., które ogłoszono w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 20, poz. 209/47 i Nr 21, poz. 224/47.

Starosta Powiatowy:
(—) W. Zygmaniak.

368

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. CHODZIESKIEGO

z dnia 11 listopada 1947 r.

dot. ogłoszenia prawomocnego, orzeczenia karno-admin.

Ob. Łochowicz Wacław, właściciel sklepu rzeźnickiego w Chodzieży, skazany został orzeczeniem karno-admin. z dnia 4. 6. 1947 r. Nr K 2/rej. 670/47 na karę grzywny 5000,— zł z zamianą w razie nieściągalności grzywny na areszt zastępczy przez 3 tygodnie za przekroczenie z § 5 rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 1. 2. 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych (Dz. Św. Rzecz. Nr 3, poz. 7.

Starosta Powiatowy:
(—) Z. Sierakowski.

369

OGŁOSZENIA STAROSTY POWIAT. KĘPIŃSKIEGO

z dnia 3 listopada 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Franikowski Władysław, właściciel sklepu rzeźnickiego w Kępnie, przy ulicy Czerwonej Armii Nr 74, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 3 listopada 1947 r. Nr rej. K. 1132/47 na karę grzywny 5000,— zł lub 14 dniowy areszt za wykroczenie z § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24. 4. 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121).

*

Elżbieta Maryniak, żona właściciela sklepu rzeźnickiego w Rychtalu, Nr 88, pow. kępińskiego, skazana została orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 6 listopada 1947 r. Nr Rej. K. 1166/47 na karę grzywny 1000,— zł lub 5-dniowy areszt za wykroczenie z § 1 rozpo-

rządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24. 4. 1946r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121).

Starosta Powiatowy:
(—) Scholl.

370
OGŁOSZENIA STAROSTY POWIAT. KĘPIŃSKIEGO

z dnia 23 października 1947 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Winkler Ernestynę z Kępna, ul. Poniatowskiego Nr 16, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2, jest do odebrania nakaz karny z dnia 26 września 1947 r. Nr Rej. K 917/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Safuta Bolesława z Kępna, ul. Czerwonej Armii Nr 18, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2, jest do odebrania nakaz karny z dnia 26 września 1947 r. Nr Rej. K. 901/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Niechojewicza Jana skim, pokój Nr 2, jest do odebrania wqqtybh5q z Kępna, ul. Kryta Nr 4, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2, jest do odebrania nakaz karny z dnia 24. 9. 1947 r. Nr Rej. K. 894/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Jarmusiewicza Aleksandra z Kępna, Rynek 30, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2, jest do debrania nakaz karny z dnia 24 września 1947 r. Nr Rej. K. 892/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Janickiego Edmunda z Kępna, ul. Gen. Sikorskiego Nr 14, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2, jest do odebrania nakaz karny z dnia 25 sierpnia 1947 r. Nr Rej. K. 718/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Scholl.

371
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 20 września 1947 r.

dot. doręczenia pisma.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341) zawiadamiam, że w pokoju Nr 7. Starostwa Powiatowego w Lesznie, jest do odebrania pismo zwalniające ze służby z dnia 1 września 1947 r. Nr O. Pers. L/58/47 adresowane do ob. Lisewskiego Anastazego ostatnio zamieszkałego w Lesznie Wlkp., przy ul. Lipowej 15, obecne miejsce zamieszkania jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Roszkiewicz.

372
OGŁOSZENIE STAROSTY POW. LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 31 października 1947 r.

w sprawie orzeczenia karno-administracyjnego.

Ob. Andrzejewski Jan, właśc. sklepu piekarskiego w Lesznie, przy ul. Łaziennej Nr 2, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 10. 10. 1947 r. Nr 799/47 na karę grzywny 1000,— zł za wykroczenie z § 1 i 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 29. 5. 1946 r. w sprawie oganiczenia obrotu wyrobami cukierniczymi (Dz. Ust. Nr 24/46, poz. 158).

Starosta Powiatowy:
(—) Roszkiewicz.

373

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. SKWIERZYŃSKIEGO

z dnia 31 października 1947 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym w Skwierzynie, pokój Nr 2, jest do odebrania nakaz karny z dnia 17 września 1947 r. Nr K. 667/47 na nazwisko Grzybowicza Mikołaja, zamieszkałego ostatnio w Krobielewku, gmina Krobielewko, powiat Skwierzyna, obecnie nieznanego miejsca pobytu.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewodzkim.

Starosta Powiatowy:
w z.: Mgr Zb. Generowicz,
Wicestarosta.

374

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w POBIEDZISKACH

z dnia 7 lipca 1947 r.

dot. szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Pobiedzisk,

uchwalonych przez Miejską Radę Narodową w Pobiedziskach na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 1947 r. na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 276) oraz art. 43 ust. 1 p. h.) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i art. 10 ustaw z dnia 7. 10. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 656).

§ 1.

W rozumieniu niniejszych przepisów:

1. Przez ulice miasta uważa się chodniki i część jezdni, stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości mieszkalnej wraz z rynsztokami i rowami, a przy nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy placach publicznych, pas szerokości 3 metrów, licząc od krawędzi chodnika lub ściany domu.
2. Przez miejsca, służące do ogólnego użytku ludności, względnie do wspólnego użytku najemców, uważa się podwórze, urządzenia podwórzowe, bramy, klatki schodowe, zejścia do suteryn, piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy ogólne itp.
3. Przez nieruchomości mieszkalne uważa się nieruchomości zabudowane domami mieszkalnymi, albo przeznaczonymi na cele biurowe, handlowe lub przemysłowe lub domami na cele użyteczności publicznej.
4. Przez właścicieli nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych uważa się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości lub placów.
5. Przez miesiące letnie uważa się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień, zaś za miesiące zimowe — pozostałe miesiące.
6. Przez sprzątanie ulic uważa się zamiatanie, usuwanie śniegu i lodu oraz błota, wyrywanie trawy, wyrastającej między brukiem.
7. Przez odzież uważa się odzież, pościel, dywany (chodniki), narzuty (kilimy, portiery, zasłony), wycieraczki itp.
8. Przez śmiecie uważa się odpadki jedzenia, papiery, ustniki od papierosów, odpadki gospodarcze, popiół itp.

§ 2.

Miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku (ludziom) ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, place niezabudowane oraz ulice winny być stale utrzymane w porządku i czystości.

§ 3.

1. Ulice powinny być zamiatane przynajmniej 2 razy w tygodniu i to w środę i sobotę.
2. Jeżeli na jeden z powyższych wymienionych dni przypada urzędowo uznane święto należy czyszczenie ulic wykonać dnia poprzedniego.
3. Zamiatanie to powinno być staranne, powinno być poprzedzone w miesiącach letnich skropieniem wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić unoszenia się kurzu.
4. Niezwłocznie po ukończeniu zamiatania, powinny być usuwane z miejsc wskazanych w ust. 1 wszelkie śmiecie i nieczystości.
5. Zmiotki należy wsypywać do śmietnika, śnieg i błoto gromadzić przy rynsztokach i następnie usunąć z ulicy.
6. Jeżeli przy ładowaniu, wywożeniu nawozu, zwózce produktów rolnych, zwłaszcza siana i słomy z pól, lub wskutek jakiego wypadku nastąpiło zanieczyszczenie drogi publicznej (ulicy), zanieczyszczający winien oczyścić ją na własny koszt niezwłocznie.

   Za wykonanie powyższego przepisu odpowiedzialni są przewożący ładunki i właściciel ładunku solidarnie. Jeżeli go nie można odnaleźć i natychmiast sprowadzić, natenczas spada obowiązek natychmiastowego oczyszczenia ulicy na osobę, zobowiązaną do regularnego oczyszczenia ulicy.
7. Karmienie zwierząt roboczych na drogach publicznych sposobem zanieczyszczającym drogi, jest wzbronione.

§ 4.

1. Zraszanie ulic, chodników i jezdni odbywać się powinno każdorazowo według potrzeby.
2. Chodniki muszą być stale czyszczone ze śniegu i lodu, szczególnie po śnieżycy. W czasie gołoledzi musi być chodnik codziennie najpóźniej do godz. 8-mej, oraz każdorazowo po nastaniu gołoledzi posypany piaskiem lub popiołem miałkim bez gruzu itp. Używanie innego materiału do posypywania, a mianowicie soli jest zakazane.

§ 5.

1. Powierzchnia podwórzy i dziedzińców w nieruchomościach mieszkalnych powinna być równa, bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spadek do spływu wód opadowych.
2. Podwórza hal targowych, targowisk zwierzęcych, zajazdów, stacyj autobusowych, oraz wszelkich innych zakładów o charakterze użyteczności publicznej, powinny odpowiadać warunkom, przewidzianym w przepisach o urządzeniu i utrzymaniu tych urządzeń.

§ 6.

1. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być:
   a) śmietnik (zbiornik do śmieci),
   b) ustęp ogólny,
   c) urządzenia do trzepania odzieży.
2. W klatkach schodowych nieruchomości mieszkalnych powinna być na każdym piętrze spluwaczka, napełniona wodą.
3. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, nieskanalizowanej powinien znajdować się zlew do nieczystości płynnych.
4. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, na której znajdują się pomieszczenia przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny, powinny być gnojowiska.

§ 7.

1. Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór do wrzucania śmieci powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało zbytniego wysiłku.
2. Śmietnik powinien być ustawiony w miejscu, umożliwiającym wrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najbardziej oddalonym od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty spożywcze, odpowiednio do przepisów handlowych.

§ 8.

1. Do śmietników mogą być składane odpadki gospodarcze i zmiotki wyłącznie w stanie stałym (suche).
2. Istniejące na nieruchomościach mieszkalnych komórki na śmiecie mogą być nadal użytkowane, jeżeli są murowane, otynkowane, wysmołowane i posiadają szczelnie zamykające się drzwi i dobrą wentylację.

§ 9.

1. Wozy służące do wywożenia śmieci powinny po obu stronach posiadać tabliczki z napisem „Wóz do śmieci".
2. Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 10.

1. Śmietniki powinny być opróżnione po napełnieniu ich do $^2/_3$ pojemności.
2. Wszelkie śmietniki powinny być po opróżnieniu czysto wymiecione.

§ 11.

1. Śmiecie oraz gruzy z ziemią mogą być wywożone i składane tylko na przeznaczone do tego miejsce oznaczone tabliczką: „Miejsce do składania śmieci" wzgl. na inne miejsca do tego wyznaczone.
2. Właściciele placów niezabudowanych, na których znajdują się doły (glinianki itp.) mogą ubiegać się o wywożenie na te place śmieci przez złożenie podania do Zarządu Miejskiego.
3. Wydanie zezwolenie może być cofnięte w wypadku, gdyby wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci ziemią i gruzem (ust. 4) okoliczni mieszkańcy byli narażeni na przykre wyziewy.
4. Śmiecie winny być układane warstwami grubości 1 metra, przesypywanymi warstwami gruzu i ziemi grubości przynajmniej 20 centymetrów.

§ 12.

1. W nieruchomościach mieszkalnych, skanalizowanych, nieczystości płynne (pomyje i płynne odpadki kuchenne) powinny być odprowadzone do kanałów.
2. Zlewy żeliwne (żelazne lub drewniane, obite blachą cynkową lub ocynkowaną) znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych (§ 6 ust. 3), powinny być zaopatrzone u spodu w kratę. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojowisko, albo do dołu kloacznego.
3. Zlew (ust. 2) powinien być codziennie przepłókiwany czystą wodą, a jego krata oczyszczona z zatrzymujących się na niej części stałych.
4. Surowo zabrania się zanieczyszczenia kanalizacji przez wrzucanie do niej śmieci, żelaza, szmat, kamieni itp. stałych przedmiotów.

§ 13.

1. Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzenia nieczystości znajdujące się na podwórzach nieruchomości mieszkalnych (ustępy ogólne), powinny odpowiadać postanowieniom art. 251—257 prawa budowlanego

(Dz. U. R. P. Nr 23 z r. 1928, poz. 203) z późniejszymi zmianami oraz miejscowym przepisem policyjno-budowlanym.

2. Ustępy ogólne powinny być zamykane na klucz, klucz od nich powinien się znajdować u dozorcy i ma być wydawany bezpłatnie na każde żądanie; na drzwiach ustępu należy umieścić napis: „Klucz u dozorcy".
3. Ustępy ogólne powinny być codziennie zmywane wodą.

§ 14.

1. Ustępy ogólne na nieruchomościach nieskanalizowanych powinny połączone być z dołami kloacznymi.

§ 15.

1. Doły kloaczne powinny być szczelnie zamknięte, aby i wyziewy nieczystości nie wydostały się nazewnątrz.

§ 16.

1. Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone tylko wozem szczelnym i wyłącznie od godz. 20 do godz. 7 (pora nocna).

§ 17.

1. Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone w obrębie miasta i składane na wolne pole w odległości conajmniej 500 metrów od terenu zwarcie zabudowanego i zaoranego.

§ 18.

1. Urządzenia do trzepania odzieży powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarzane są produkty spożywcze.
2. Trzepanie odzieży może odbywać się od godziny 9—18-tej.

§ 19.

1. Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteryn i piwnic powinny być codziennie oczyszczone (zamiatane) po poprzednim użyciu zwilżonych trocin lub skropieniu wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.
2. Bramy, sienie, ogólne klatki schodowe powinny być conajmniej raz na tydzień myte.
3. Woda deszczowa ściekająca z dachów winna być w taki sposób odprowadzona, aby nie tamowała swobodnego ruchu przechodniów i nie narażała ich na przykrości.

Przy budowlach i przybudówkach domów, stojących przy ulicy, założone muszą być rynny i woda ściekająca z dachów, odprowadzona rynnami do ścieku przez chodnik, za pomocą lanych rur żelaznych.

§ 20.

1. Utrzymane w obrębie zabudowań osiedla na konie, bydło lub nierogaciznę, powinny być umieszczone w pomieszczeniach specjalnie do tego przystosowanych i odpowiadających wymogom przepisów obowiązujących.
2. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny powinny być stosowane urządzenia lub środki, uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielania się przykrych gazów.

§ 21.

1. Nieczystości z tych pomieszczeń winny być gromadzone w gnojowiskach (§ 6).
2. Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje albo tereny na ten cel przeznaczone, zgodnie z § 18.

§ 22.

1. Padlina musi być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin usuwana przez właściciela zwierząt lub dozorców nieruchomości, na których padlina się znajduje, i dostarczona do powiatowego zakładu utylizacyjnego w Poznaniu względnie w Gnieźnie.

§ 23.

1. Czuwaniem nad tym, aby ulice, miejsca służące do ogólnego użytku ludności wzgl. wspólnego użytku najemców, były utrzymywane w porządku i czystości, polewanie i zmywanie oraz zaopatrzenie dozorców nieruchomości w niezbędne przedmioty do utrzymania porządku jak miotły, szczotki, ścierki, wiadra, łopaty, grabie, widły oraz przyrządy do polewania ich wodą należy do właścicieli nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych.

§ 24.

1. Obowiązek utrzymywania czystości i porządku na ulicach, miejscach służących do ogólnego użytku ludności wzgl. do wspólnego użytku najemców, polewanie ich i zmywanie należy do dozorców domowych.
2. Gdzie nie ma dozorców domowych, wszystkie obowiązki ciążą na właścicielach nieruchomości, mieszkalnych i placów niezabudowanych.
3. Właściciele nieruchomości, niemieszkający w jej obrębie, są uprawnieni, wyznaczyć za zgodą Zarządu Miejskiego osobę, zamieszkującą w obrębie tejże nieruchomości lub jej pobliżu, którąby wzięła na siebie odpowiedzialność za spełnianie wymienionych powyżej obowiązków właściciela nieruchomości. Nazwisko takiej osoby winno być podane do wiadomości władzy Zarządu Miejskiego. Władza policyjna ma prawo nieodpowiednich zastępców nie uznać, jak również udzieloną zgodę cofnąć.

§ 25.

1. Zaopatrywanie nieruchomości mieszkalnych w urządzenia, wskazane w § 6, należy do właściciela nieruchomości.

§ 26.

Zabrania się:

1. Zanieczyszczanie ulic, trawników, skwerów, sadzawek, dróg, placów publicznych, mostów, wszelkich przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieżków, kanałów, placów niezabudowanych, przez wyrzucanie śmieci, plucie, załatwianie potrzeb fizjologicznych itp.
2. Zabrania się zanieczyszczania miejsc, służących do ogólnego użytku ludności, wzgl. do wspólnego użytku najemców śmieciami, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawiania w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami oraz sprzętów domowych, zanieczyszczanie podłóg, ścian i siedzeń w ustępach ogólnych, wymiatanie na ulicę śmieci i zmiotków ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych, jak również wyrzucanie lub wylewanie odpadków i nieczystości z okien i balkonów.
3. Składanie i rozrzucania śmieci poza zbiornikami (§ 8).
4. Wypełnianie wozów do śmieci (§ 9) powyżej odachowania.
5. Wylewanie pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórza.
6. Składania wywożonych nieczystości z dołów kloacznych (§ 17) w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub miejscach uczęszczanych przez publiczność.
7. Trzepanie odzieży na balkonach, w oknach.

§ 27.

1. Winni naruszenia postanowień niniejszych przepisów karani będą w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21. 2. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i art 21 ustawy z dnia 7. 10. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) łącznie z rozporządzeniem Prezydenta Rzpl. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), znowelizowanego ustawą z dnia 19. 2. 1929 r. o zmianie niektórych postanowień przepisów karno-administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 135), postanowień prawa o wykroczeniach z dnia 11. 7. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz 572), oraz przepis Rozp. Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw Walki z Epidemiami z dnia 10. 6. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 346).
2. Do orzekania w tych sprawach powołane są władze powiatowe administracji ogólnej.

§ 28.

1. Niezależnie od administracji karnej, o ile zarządzenia Zarządu Miejskiego co do usunięcia śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do czyszczenia dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wody zużytej nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez zarząd gminy na koszt właściciela nieruchomości.

§ 29.

1. Uchybienia, które kwalifikować się będą jako niewykonanie obowiązków służbowych, wynikających ze stosunku prawno-publicznego, w jakim pozostają osoby, które uchybień tych się dopuściły (dozorcy, administratorzy nieruchomości, państwowych, samorządowych itp.) karane będą w myśl odnośnych przepisów dyscyplinarnych.

§ 30.

1. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z chwilą tą tracą moc poprzednie uchwały i zarządzenia.

Miejska Rada Narodowa:
(—) Dr Śmigielski,
Przewodniczący.

Zarząd Miejski:
(—) M. Pieśkiewicz,
Burmistrz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WYDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 listopada 1947 r.

dot. wyłożenia do wglądu preliminarza budżetowego Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego na rok 1948.

Podaje się do publicznej wiadomości, że preliminarz budżetowy Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego na rok 1948 wyłożony jest do wglądu w czasie od 1—9 grudnia 1947 r. w gmachu Wydziału Wojewódzkiego Poznańskiego w Poznaniu, ul. 23 Lutego 7a, pokój 17 w godzinach urzędowych.

Ewentualne sprzeciwy i spostrzeżenia płatników danin komunalnych co do przygotowanego preliminarza budżetowego wnieść należy na piśmie lub do protokołu.

Za Przewodniczącego Wydziału Wojewódzkiego:
(—) Mgr pr. St. Maciejewski,
Naczelnik Wydziału Samorządowego.

OGŁOSZENIE KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA OSTROWA

z dnia 13 listopada 1947 r.

w sprawie likwidacji Kasy.

Na mocy uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Ostrowie z dnia 17 lutego 1946 r. oraz

zezwolenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej z dnia 10 marca 1947 r. L. Dz. 11 — 3134/6/47 — ogłasza się niniejszym otwarcie z dniem 1 marca 1947 r. likwidacji Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Ostrowa w Ostrowie Wlkp.

Likwidatorzy:
(—) Gniazdowski (—) Stroiński
(—) Ziembiewiczówna.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono kartę rejestracyjną, wystawioną przez R. K. U. Wieluń na nazwisko Chwołka Edward, syn Jana, urodz. 1923 r., zamieszkały w Smardzach, pow. Kępno.

Zagubiono dowód rejestracji, wystawiony przez R. K. U. Poznań na nazwisko Szeszuła Franciszek, zamieszkały w Poznaniu, ul. Ostatnia 45, m. 1.

Skradziono książkę rejestracyjną Nr B 58832 samochodu osobowego marki D. K. W. Nr podwozia 2117134, Nr silnika 1011, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazwisko Włodzimierz Pławczyk, Międzychód, obecnie zamieszkały w Kępnie, ul. Gen. Sikorskiego 3.

Zagubiono dowód rejestracyjny na motocykl Nr P 56 213 marki Wiktoria, wystawiony przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Paszkowiak Walenty, Wągrowiec, ul. Kościuszki 16.

Zagubiono zaświadczenie na prawo posiadania broni Nr S. R. M. G 006053, wydane przez Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego Poznań, na nazwisko Kazimierz Leszewicz, zamieszkały w Środzie, Rynek 4.

Zagubiono w m-cu lipcu 1947 kartę ewidencyjną Nr 56 419 samochodu osobowego marki Audi, Nr silnika 65 690, Nr podwozia 6 699, wystawioną dla Zarządu Miejskiego w Gorzowie.

Zagubiono legitymację służbową, wystawioną przez Zarząd Miejski w Poznaniu na nazwisko Kubiak Halina, zamieszkała w Kościanie, ul. Kościuszki 25a.

Skradziono kartę rejestracyjną Nr N 56 645 na motocykl, Nr silnika 7 695, Nr podwozia 126 695 marki Viktoria, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Ryszarda Sokoła, Strzelno, Młyńska 19.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 16 990, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Ryszarda Sokoła, Strzelno, ul. Młyńska 19.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 3699/38, wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu na nazwisko Michał Szymański, zamieszkały Poznań-Zegrze, ul. Rzeczańska Nr 1.

Zagubiono dowód rejestracji samochodu Nr H 45 801 oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Zbigniew Sarna, zamieszkały w Poznaniu, przy ul. Daszyńskiego 100, m. 3.

Zagubiono legitymację służbową, wystawioną przez Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu, na nazwisko Stanisław Jankowiak, zamieszkały w Poznaniu, przy ul. Półwiejskiej 38a, m. 10.

Zagubiono legitymację służbową Nr 1 274, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Jakub Kosmowski, zamieszkały w Owińskach, pow. Poznań.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 1 930 na konia: klacz kara b. o., urodz. w roku 1936, na nazwisko Zakęs Tomasz, Bielawy, gm. Kłecko, pow. Gniezno.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 28 280, wystawione przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Irena Jankowska, zamieszkała w Lesznie, przy ul. Wałowej 4, m. 2.

Zagubiono potwierdzenie zameldowania w gminie Poznań, wystawione przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Gertruda Jankowska, zamieszkała w Poznaniu, przy ul. Półwiejskiej 29, m. 4.

Zagubiono legitymacje służbowe Nr 48 i 71, wydane przez Wydział Powiatowy w Szamotułach, na nazwisko Kaczor Czesław i Kaczorowa Barbara, Obrzycko.

Zagubiono potwierdzenie zgłoszenia Nr 187 z dnia 20. 11. 1946, na prowadzenie sprzedaży artykułów spożywczych, wystawione przez Starostwo Powiatowe w Rawiczu, na nazwisko Bronisława Zwierzyk, w Ptaszkowie, pow. Rawicz.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 22 063, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Misiak Edmund, zamieszkały w Lesznie, przy ul. Słowiańskiej 6.

Skradziono dwa dowody tożsamości koni Nr rej. 4462/38 i Nr 4461/38, wystawione przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Rura Stefan, zamieszkały Poznań-Junikowo, Chociebuska 6.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji poborowych, rocznika 1927 Nr 105, wydane przez Zarząd Gminny Buk, na nazwisko Mieczysław Szymański z Szewc, pow. Nowy-Tomyśl.

Skradziono kartę rejestracyjną R. K. U. Rawicz, dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski Jutrosin i legitymację Związku Dentystów Poznań, wystawione na nazwisko Bogdan Guzikowski, zamieszkały w Jutrosinie, pow. Rawicz.

Zagubiono dwa dowody tożsamości koni Nr 195/33 i Nr 3601/37, wystawione przez Zarząd Miejski Poznań, dla Sióstr Pasterek, Poznań-Winiary.

Skradziono dn. 27. 10. 47 książkę wojskową oraz dowód zameldowania w gminie Grodziec, wystawione na nazwisko Piaskowski, Franciszek, ur 22. 3. 1921 r. w Białej i zamieszkały w Grądach-Starych, gm. Grodziec, pow. Konin.

Zagubiono książeczkę wojskową Nr 661, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko st. strzelec Jan Prus, syn Józefa, ur. 7. 4. 1224 roku, zamieszkały w Biskupie, gm. Sławoszewek, pow. Konin.

Zagubiono legitymację na zniżkę kolejową Nr 67 100, wystawioną przez Dyrekcję Okręgową Kolei

Państwowych w Poznaniu, na nazwisko Czuszke Józef, zamieszkały w Lesznie, przy ul. Daszyńskiego 15, m. 3.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 31, wydany przez Zarząd Gminny Dąbroszyn, na nazwisko Kościelak Czesław, Siąszyce, gm. Dąbroszyn, pow. Konin.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

361

Zg. 43/47. Franciszek Kaseja z Sycyna, działający przez opiekuna swego Szczepana Wachowiaka z Sycyna, wniósł o uznanie za zmarłą matkę swoją Teresę Kaseja, urodz. dnia 6. 10. 1909 w Szamotułach, córkę Wojciecha i Petroneli zd. Płotka, zamieszkałej ostatnio w Sycynie, powiat Oborniki i w podaniu swoim twierdzi, że matka jego w roku 1935 wydaliła się ze Sycyna w niewiadomym kierunku i że odtąd wszelki ślad po niej zaginął.

Sąd wzywa Teresę Kaseja, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosiła się w niżej podpisanym Sądzie pokój Nr 7, gdyż w innym razie może być uznana za zmarłą.

Nadto wzywa się wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o Teresie Kaseii, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Oborniki, dnia 4 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

362

Zg. 56/47. Franciszka Matysiakowa z Obornik, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Teofila Matysiaka, ur. dnia 23. 4. 1906 w Mokronosie, powiat Koźmin, syna Stanisława i Franciszki zd. Nowaczyk, z zawodu nauczyciela, ostatnio zamieszkałego w Obornikach, przy ul. Rynek Nr 12.

Wnioskodawczyni w podaniu swoim twierdzi, że mąż jej aresztowany został przez Niemców dnia 16. 10. 1944 i osadzony w obozie w Żabikowie, a następnie w styczniu 1945 przewieziony do obozu koncentracyjnego w Mauthausen i że od dnia 26 marca 1945 r. wszelki ślad po nim zaginął.

Sąd wzywa Matysiaka, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym sądzie pokój Nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o Matysiaku, aby o nich doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 5 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

363

Zg. 17/46. Helena Kolińska z Obornik, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Ludwika Kolińskiego, ur. dnia 26. 7. 1901 we Lwówku, powiat Nowy Tomyśl, syna Bolesława i Bronisławy zd. Liczbańskiej, z zawodu sekretarza policyjnego, zamieszkałego ostatnio w Obornikach, ul. Dworcowa 8 i w podaniu swoim twierdzi, że mąż jej aresztowany został przez gestapo niemieckie w dniu 20. 10. 39 i rzekomo w Szamotułach dnia 30. 10 .1939 rozstrzelany, gdyż odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Sąd wzywa Ludwika Kolińskiego, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie pokój Nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym, aby o nich doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 5 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

364

V. Zg. 67/47. Janina Polaczek, zam. w Rawiczu, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Feliksa Polaczka, urodz. 8. 11 1895 r. w Kadłubie, pow. Wieluń, syna Augusta i Jadwigi z d. Sygulskiej, ostatnio zamieszkałego w Rawiczu, który w lipcu 1944 r. aresztowany przez gestapo został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen, zaginął bez wieści.

Wzywa się Feliksa Polaczka, aby w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 5 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

365

V. Zg. 64/47. Józefa Kapelska z domu Piątkowska, zamieszkała w Rawiczu, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Szczepana Kapelskiego, urodz. 27. 8. 1903 r. w Łagiewnikach, pow. Kościan, syna Franciszka i Barbary z d. Szwajerek, ostatnio zamieszkałego w Rawiczu, który w r. 1942 wywieziony na prace przymusowe do Berlina, został tamże w lipcu 1944 r. aresztowany przez gestapo i osadzony w więzieniu w Wuhlheide i odtąd ślad po nim zaginął.

Wzywa się Szczepana Kapelskiego, aby w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 5 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

366

V. Zg. 59/47. Zbierska Helena z d. Koszyczarek, zamieszkała w Bukowcu, pow. Międzyrzecz, wniosła o uznanie za zmarłego jej ojca Ignacego Koszyczarka, urodzonego 24. 11. 1886 r. w Kobylnicy, pow. Poznań, syna Józefa i Anieli z d. Borkowskiej, ostatnio zamieszkałego w Rawiczu, który jako VD 3-ciej kat. został we wrześniu 1944 r. powołany do wojska niemieckiego do Poznania i w chwili okrążenia Poznania przez wojska radzieckie znajdował się jako żołnierz w Poznaniu i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się Ignacego Koszyczarka, aby w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, glyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mobą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 5 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

367

V. Zg. 65/47. Gramza Stanisława, zamieszkała w Roszkowie, pow. Rawicz, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Michała Gramza, urodz. dnia 22. 9. 1905 r. w Głogowcu, pow. Mogilno, syna Stanisława i Rozalii

z d. Derezińskiej, ostatnio zamieszkałego w Miejskiej Górce, pow. Rawicz, który powołany do służby wojskowej 24. 8. 1939 r. dostał się do niewoli i przebywał w obozie jeńców Gross-Born a następnie w Ratzebuhr, gdzie zaginął bez wieści.

Wzywa się Michała Gramza, aby w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 30 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

368

V. Zg. 63/47. Stachowiak Jadwiga, zamieszkała w Rawiczu, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Sylwestra Stachowiaka, urodz. 29. 11. 1914 r., syna Walentego i Jadwigi z d. Zielińskiej, ostatnio zamieszkałego w Rawiczu, który powołany w sierpniu 1939 r. do służby wojskowej w 55 pp. brał udział w kampanii wrześniowej i walczył w Puszczy Kampinowskiej i odtąd ślad po nim zaginął.

Wzywa się Sylwestra Stachowiaka, aby w terminie 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 30 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

369

V. Zg. 70/47. Demuth Irena z domu Krzyżosiak, zamieszkała w Rawiczu, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Antoniego Demutha, urodz. dnia 20. 7. 1907 r. w Stwolnie, powiatu rawickiego, syna Franciszka i Rozalii z d. Lachera, ostatnio zamieszkałego w Rawiczu, który w sierpniu 1939 r. został powołany do wojska do 55 pp. i podczas działań wojennych we wrześniu 1939 r. walczył pod Łęczycą i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się Antoniego Demutha, aby w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powysszym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 30 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

370

Zg. 124/47. Antoni Kaniewski z Zbyszewic, powiat Chodzież, wniósł o uznanie za zmarłego jego syna Bolesława Kaniewskiego, urodz. 12. 9. 1915 r. w Zbyszewicach, syna Antoniego i Michaliny z d. Melińska, szwajcera, ostatnio zamieszkałego w Kopaszynie, pow. Wągrowiec, który podczas ucieczki w roku 1939 przed Niemcami został przez nich ujęty w Kutnie i odtąd ślad po nim zaginął.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie trzymiesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszyscy którzy cośkolwiek wiedzą o miejscu pobytu lub zgonu wyżej wymienionego, są zobowiązani powyższe donieść Sądowi.

Wągrowiec, dnia 17 października 1947 r. — Sąd Grodzki.

371

Zg. 118/47. Magdalena Stoińska z Rejowca wniosła o stwierdzenie zgonu następujących swych synów:

1. Stoińskiego Hieronima, urodz. 11 września 1921 r. w Pawłowie, pow. Wągrowiec, syn Marcina i Magdaleny z domu Mielcarek, który został przez gestapo aresztowany w roku 1939 i rozstrzelany w dniu 28. 2. 1940 r. rzekomo na Cytadeli w Poznaniu,
2. Stoińskiego Czesława, urodz. dnia 27 czerwca 1919 r. w Myszkach, pow. Gniezno, syna Marcina i Magdaleny z domu Mielcarek, który został przez gestapo niemieckie w roku 1939 aresztowany i przebywał ostatnio w obozie karnym Ursfeld-Eifel w Niemczech, gdzie rzekomo zmarł w dniu 11 września 1941 r.

Obaj wyżej wymienieni mieszkali ostatnio w Rejowcu pow. Wągrowiec.

Wzywa się wyżej wymienionych, aby w terminie trzymiesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wszyscy, którzy by cośkolwiek o miejscu pobytu lub śmierci zaginionych wiedzieli, są zobowiązani powyższe zgłosić w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 21-go października 1947 r. — Sąd Grodzki.

372

1) Zg. 111/47. Leokadia Karaśkiewiczowa z Gołańczy wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Wincentego Karaśkiewicza, urodz. dnia 1. 2. 1899 r., ślusarza, ostatnio zam. w Gołańczy, który zabrany przez Niemców do obozu koncentracyjnego miał umrzeć 1 maja 1945 r. w obozie koncentracyjnym w Mathausen.

2) Zg. 119/47. Marianna Przybylska z Siedleczka wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Stefana Przybylskiego, urodz. dnia 3 maja 1914 r. w Łeknie, syna Antoniego i Cecylii z d. Kolasińska, ostatnio zam. w Łeknie, który powołany do służby czynnej w wojsku polskim w 1938 r. zaginął bez wieści w kampanii niemiecko-polskiej w 1939 r.

3) Zg. 120/47. Stanisława Weymann z Wągrowca wniosła o uznanie za zmarłego jej syna Narcyza Weymanna, urodz. dnia 8. 3. 1916 r. w Wągrowcu, syna Józefa i Stanisławy z domu Rybak, ostatnio zam. w Wągrowcu, który powołany do polskiej służby wojskowej zaginął między 17 a 18 września 1939 r. w Puszczy Kampinowskiej.

4) Zg. 121/47. Stanisława Malengowska z Wiardunek wniosła o uznanie za zmarłego męża swego Józefa Malengowskiego, urodz. dnia 15. 5. 1911 r. w Laskowie, powiat Oborniki, syna Marcina i Anny z d. Maciejewska, ostatnio zam. w Babrownikach, pow. Wągrowiec, który powołany do wojska w 1939 r. zaginął odtąd bez śladu.

5) Zg. 128/47. Bronisława Kalka z Rybowa wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Władysława Kalki, urodzonego dnia 28. 6. 1908 r. w Gręzinach, powiat Wągrowiec, syna Stanisława i Anny z domu Kujawa, który po-

wołany w 1939 r. do Obrony Narodowej zaginął koło Sochaczewa bez wieści.

6) Zg. 134/47. Pelagia Ignasiak zam. w Wągrowcu wniosła o uznanie za zmarłego jej syna Józefa Ignasiaka, urodz. dnia 4. 8 1901 r. w Przysieczynie, syna Ignacego i Pelagii z domu Broniewska ostatnio zam. w Fankowie, powiat Wągrowiec, który zaciągnięty w 1919 r. do wojska polskiego został wzięty 25 lipca 1920 r. koło Świsłoczy do niewoli i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się wszystkich wyżej wymienionych, aby w terminie 3-miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się w tut. Sądzie, gdyż inaczej mogą być uznani za zmarłych.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o miejscu pobytu lub śmierci wyżej wymienionych wiedziały, są zobowiązane powyższe zgłosić w tutejszym Sądzie.

Wągrowiec, dnia 11 listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

373

Zg. 109/47. Helena Kubicka zam. w Popowie Kościelnym wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Mariana Kubickiego, urodz. dnia 3 kwietnia 1911 r. w Popowie Kościelnym, pow. Wągrowiec, syna Franciszka i Jadwigi z d. Mielcarek, który zabrany przez gestapo 16 kwietnia 1944 r. do więzienia w Gnieźnie został następnie wywieziony do obozu w Żabikowie i odtąd ślad po nim zaginął.

Wzywa się wyżej wymienionego Mariana Kubickiego, aby w przeciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie Grodzkim, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o miejscu pobytu lub śmierci wyżej wymienionego wiedziały, są zobowiązane powyższe niezwłocznie donieść w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 10 września 1947 r. — Sąd Grodzki

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

138

R. M. 952. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 952 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 12 września 1947 r. ustanowili małżonkowie Bilski Jan, rolnik i żona jego Julianna z domu Miś, zamieszkali w Izdebnie, pow. Międzychód ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Międzychód, dnia 20-go października 1947 r. — Sąd Grodzki.

139

5. R. M. 2307. W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr 2307, że Leon Gawroński i żona jego Genowefa z domu Przybylska, oboje z Gołańczy, pow. Wągrowiec, kontraktem notarialnym z dnia 10 lipca 1939 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Wągrowiec, dnia 13-go października 1947 r. — Sąd Grodzki.

140

R. M. 111. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 111 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 30 grudnia 1937 roku ustanowili małżonkowie Leon i Maria z domu Zawada Misiołkowie, zam. w Rosku, powiat Czarnków, ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Wieleń n/Not., dnia 12-go listopada 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za IV kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 2353/47

K-30936